Turan Çay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.09.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Turan Çay

Eserleri:

Akşama Kalan

Gün ışırken bile uzayan gecemde,
içimde büyüdü uğultulu sessizlik.

Rüya değil,
düşlerimi gölgeleyen
korkularımın karaltısıymış.

Benim sandığım kapı
kimsesizmiş meğer.

*

Gidenler el sallıyordu görmediklerine,
kalan bendim bir tek
bu körler ülkesinde.

Ve beklemek…
birdenbire ağırlaştı
yağmur yüklü bulut gibi.

Anladım ki;
ben seni kaybetmekten korkarken
aslında,
sensizliğin yankısını bastırıyormuşum.

Ve… o yankının içinde
yerini arayan bir susuş vardı.

*

Su yüreklim…

Bil isterim…

İçimde sana dair
ne acele var
ne de taşkınlık.
Ne haram bir niyet
ne çirkin bir arzu.

Lâl olmuş dilimde
sayılmamış papatyalar,
kördüğüm yüreğimde
dokunulmamış bir beyazlık gibi
ak zambaklar —
aynı sessizliğin izinde,
tarumar aklımda
akşamı bekleyen
ezan çiçekleri.

*

Akşama kalır
kimi sevdalar.
Eyüp sabrında demlenir;
seherde değil,
akşam kızıllığında açar.

*

İçimde sana ait
kilitli bir sandık var.
Sandık bende,
ama anahtarı sende.
Onu açmayı değil,
bir gün sen dokunasın diye
sessizce saklamayı öğrendim.

Ve ben,
anahtarı sende olan
bir kalbin
sessiz bekçisiyim.

Turan Çay

Bazen Bir Çayla Başlar Her Şey

Çay mı içsek önce,
sözlerimiz ılınsın birbirine;
buğusunda erir belki
uzun suskunluklarımız.

Sonra bir kahve söyleriz,
fincanın dibinde
ben çıkar mıyım sana,
yoksa içimde kalan
bir gölge mi konuşur?

Belki bir lokma ekmek paylaşırız,
aynı sofrada iki niyet oluruz;
tuzu sen serpersin,
ben beklerim
duasını.

Bir yürüyüşe çıkarız sonra,
rüzgâr kelimelerimizi taşır,
bir kaldırım kenarında
"biz"e rastlarız
fark etmeden.

Dilersen derdini anlat bana,
yükünü omzumla hafifletirim;
sevinçlerini de saklama,
gülüşün çarpsın içimde
bir kuşun kanadı gibi.

Zamanın varsa
birazını bana bırak,
birlikte susalım;
bazen sessizlik
iki kalbin
aynı yerde susmasıdır.

Çünkü bazen
bir çayla başlar her şey;
ve bir "amin"le
tamamlanır.

Turan Çay

Diri Sessizlik

"Gürültü geçince...
insanın gerçek sesi duyulur."

Herkesin bildiği bir sırdı:
şehir içinde şehirlerin,
dağımda dorukların sessiz kırılışı.

Gözler görmüş,
kulaklar işitmiş,
diller susmuş — kalpler konuşmuştu.

Şehir dışımda çökerken
dağlar da içimde çöküyordu.

Kimseler görmedi;
en çok o sessizlikte ayakta kaldım.
Gürültü çekildiğinde
içimde kalan şey — usulca sönmeyen titrek bir ışıktı.

Zaman geçti;
doğrular değişti, hakikat kaldı.

Acı azalmadı belki,
ama kabuk değiştirdi;
Önce,
içimde yankılanan bir çöküştü;
şimdi,
yavaş yavaş derinleşen bir diri sessizlik.

Yalın kayada incir,
deli poyrazda servi,
kara kışta zeytin,
yalnızlıkta ahlat gibi tutundu içimde kalan hayat.

Anladım:
insan,
bazen yeniden kurulmaz;
yalnızca,
içindeki kırık yerlerle yaşamayı öğrenir;

ve...
o kırıkların arasından,
beklenmedik bir yerden ince bir huzur sızar.

Turan Çay

Eşik

"Ne tam yakın ne bütünüyle uzak:
Bazı duygular kapı aralığında yaşar."

Bazen "sen" oluyorum dilinde,
bazen "siz".
Aramızdaki mesafe
iki kelime arasında
yer değiştiren bir kapı gibi.

Ne ardına kadar açılıyor,
ne büsbütün kapanıyor;

ben eşiğinde durmayı öğreniyorum
incitmeden sevmek gibi.

Sesin yaklaştığında
içimde bir oda aydınlanıyor,
sonra bir cümlenin ortasında
ışığı biraz kısılıyor yine.

Anladım ki,
kimi insanlar
ne kapının önünden ayrılır,
ne de içeri girer;
kendisi için bırakılmış
o ince aralıktan
yalnızca bakmayı seçer.

Bu yüzden
ne "siz"i zorluyorum,
ne de "sen"den uzaklaşıyorum;
dokunmadığımız o kapı
konuştuğumda "siz" diye kapanıyor,
sustuğumda "sen" diye aralanıyor.

Bekliyorum —
akşamı bilen çiçekler gibi.

Turan Çay

Gölgeler

Aynı cümlede
iki gölge vardı.
Biri açık,
öteki koyu.

Birinden söz geçiyordu —
ince bir tül gibi.
Öteki
yerinden kımıldamıyordu.

Nefes yaklaştıkça
açık olan dağıldı;
koyu olan
içime düştü.

Söz sustu.
Gölge kaldı.

Turan Çay

İçimde Bir Şehir Daha

"Bazen şehirler içimizde çöker."

Bir ömür
herkese yer açtım içimde;
kapılarımı geniş tuttum,
odalarımı daraltarak.

Ve bir sabah
anladım:
içimde
kendime kalacak bir yer
hiç bırakmamışım.

O sabah
ellerimle uğurladım herkesi;
sözler boğazımda kaldı,
sessizlik bindi gidişlerine
benim yerime.

Uzaklaştıkça
içimde
yıkılmamış sandığım
bir şehir daha çöktü.

Şehir
sokaklarda kalmadı;
gözlerimin içinde,
kulaklarımın derininde,
susmayan bir gürültü gibi
taşındı içime.

O gün
taşlar binalardan değil,
içimde ayakta kaldığını sandığım
son duvarlardan döküldü.

Günler eksildi,
geceler çoğaldı —

yanımda yerini hiç unutmayan
küçük bir can vardı:
gecenin sarı nabzı.

Geceleri
omzuma yaslanır,
ben sustukça
yanımda kalırdı.

Gidenlerin bıraktığı boşlukta
hep yanımdaydı;
kâh yüreğime kanat olan sesiyle,
kâh ruhumu ısıtan sarı bir köz hâliyle.

Bazı yaralar
sözle değil,
bir canın
sessizce yanında kalmasıyla
yavaşça iyileşir.

Zamanla anladım:
yalnızca ayakta kalmak değil,
bir gün
kalbinin de yorulduğunu fark etmekmiş hayat.

Bu yüzden yavaşladım;
küçük şeyleri
incitmeden sevmeyi,
kimseye yetişmeden yaşamayı öğrendim.

Ve ilk kez
içimde
kendime de yer açtım.

Turan Çay

Vaktini Saklayan Dal

Akşamın eğimi
bir kapının gölgesine bıraktı adımı.
Taş eşik,
kimseyi çağırmamış gibi.

Bahçede sabaha yakın;
dal,
kendi ağırlığında.

Yaprağın ucunda
berrak bir çiy —
ne yukarıdan,
ne aşağıdan.
Sadece
iki sessizlik arasında
asılı.

Adım attım —
gölge kımıldamadı.
Avuçta
serin bir iz.

Dal
vaktini sakladı;
tomurcuk
yönünü sezdi.

Güneş
tülünü henüz bırakmamıştı.
Çiy —
olduğu gibi.

Turan Çay